

Żelaznych z dnia 3 czerwca 1922 r. o podwyższeniu opłat przewozowych i postojowych na budującej się linii Kutno — Płock (Dz. U. R. P. № 43, poz. 366).

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
Henryk Strasburger

839.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 12 października 1922 r.

o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie podróźnych, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do obowiązującej od dnia 1 stycznia 1922 r. „Taryfy na przewóz osób, psów, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych normalno- i szerokotorowymi polskimi kolejami państwowymi i normalnotorowymi kolejami prywatnymi, zarządzanymi przez Państwo” (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 97, poz. 708 i z r. 1922: № 18, poz. 155; № 29, poz. 235; № 39, poz. 333; № 71, poz. 646 i № 82, poz. 737) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Część I.

I. Przepisy Przewozowe wraz z Postanowieniami Wykonawczymi.

1. W art. 16 „Kontrola biletów i dopłaty do cen za przejazd”:
 - a) dopłata 1000 mk., przewidziana w ust. 2 i 3, zmienia się na 2000 mk.;
 - b) dopłata 200 mk., przewidziana w Postanowieniu Wykonawczem III do ust. 3, zmienia się na 400 mk.;
 - c) dopłata 500 mk., przewidziana w ust. 6, zmienia się na 1000 mk.
2. W art. 24 „Postoje” opłata 15000 mk., przewidziana w ust. 3, zmienia się na 30000 mk.
3. W art. 30 „Określenie” dopłata 200 mk., przewidziana w ust. 3, zmienia się na 400 mk.

4. W art. 36 „Odpowiedzialność” norma odszkodowania 2000 mk., przewidziana Post. Wyk. I, zmienia się na 4000 mk.

5. W art. 37 „Przekroczenie terminu dostawy” norma 30 mk., przewidziana w ust. 2-a, zmienia się na 60 mk., norma 12 mk., przewidziana w ust. 3-a, zmienia się na 24 mk., a norma 18 mk., przewidziana w ust. 3-b—na 36 mk.

Część II.

II. Postanowienie Taryfowe.

1. W rozdziale I „Przewóz osób”, w dziale A „Opłaty jednostkowe” punkt 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Opłaty jednostkowe wynoszą w pociągach osobowych i mieszanych:

a) w klasie IV na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego za kilometry od 1 do 200 po 16 mk.; za kilometry od 201 do 300 po 12,8 mk., doliczanych do opłaty 3200 mk., przypadającej za pierwsze 200 km; za każdy dalszy kilometr po 9,6 mk., doliczanych do opłaty 4480 mk., przypadającej za pierwsze 300 km;

b) w klasie III za kilometry od 1 do 200 po 20 mk.; za kilometry od 201 do 300 po 16 mk., doliczanych do opłaty 4000 mk., za pierwsze 200 km; za każdy dalszy kilometr po 12 mk., doliczanych do opłaty 5600 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.;

c) w klasie II—opłaty są 2 razy, a w klasie I—3 razy wyższe, niż w klasie III”.

2. Ceny biletów klasy I, II i III, zawarte w tablicy B (a), umieszczonej po punkcie 9 działu A, rozdział I, (załącznik 1 do rozporządzenia z 8 sierpnia 1922 r., Dz. U. R. P. № 71, poz. 646) podwaja się.

3. Ceny biletów klasy IV na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego zawarte w tablicy B (b), umieszczonej po tablicy B (a), (załącznik II do rozporządzenia z 8 sierpnia 1922 r. — Dz. U. R. P. № 71, poz. 646) podwaja się.

4. Ceny opłat za miejsca numerowane (plac-karty), zawarte w tablicy B (c), umieszczonej po tablicy B (b), (załącznik III do rozporządzenia z 8 sierpnia 1922 r. Dz. U. R. P. № 71, poz. 646) podwaja się.

5. W rozdziale I w dziale C „Dopłaty za przejście do klasy wyższej lub do pociągu droższego” opłata 200 mk., przewidziana ust. 3 i 9, zmienia się na 400 mk.

6. W rozdziale I w dziale D „Bilety okresowe” punkt 3 uzupełnia się słowami: „Bilety okresowe nie dają prawa do nadawania bagażu (Art. 32, ust. 2 Przepisów Przewozowych)”.

7. Ceny biletów okresowych, wyszczególnione w rozdziale I, dział D „Bilety okresowe”, punkt 14, zmienia się na:

Odległość w kilometrach	Miesięcznych			Sezonowych			Rocznych		
	K l a s y								
	I	II	III	I	II	III	I	II	III
	M a r e k								
1 — 10	13500	9000	4500	40500	27000	13500	121500	81000	40500
11 — 20	27000	18000	9000	81000	54000	27000	243000	162000	81000
21 — 30	40500	27000	13500	121500	81000	40500	364500	243000	121500
31 — 40	54000	36000	18000	162000	108000	54000	486000	324000	162000
41 — 50	67500	45000	22500	202500	135000	67500	607500	405000	202500
51 — 60	81000	54000	27000	243000	162000	81000	729000	486000	243000
61 — 70	94500	63000	31500	283500	189000	94500	850500	567000	283500
71 — 80	108000	72000	36000	324000	216000	108000	972000	648000	324000
81 — 90	121500	81000	40500	364500	243000	121500	1093500	729000	364500
91 — 100	135000	90000	45000	405000	270000	135000	1215000	810000	405000

8. Ceny uczniowskich biletów miesięcznych klasy III, wyszczególnione w rozdziale I, dział E I „Ulgi taryfowe ze względów społecznych i humanitarnych I: Przejazdy do szkół”, punkt 9, zmienia się na:

Odległość w kilometrach	Cena uczniowskiego biletu miesięcznego klasy III
	M a r e k
1 — 10	1125
11 — 20	2250
21 — 30	3375
31 — 40	4500
41 — 50	5625
51 — 60	6750
61 — 70	7875
71 — 80	9000

9. Ceny tygodniowych biletów robotniczych, wyszczególnione w rozdziale I, Dział E III „Dla robotników”, punkt A, — a — 12; zmienia się na:

Odległość w kilometrach	C E N A
	M a r e k
1 — 10	900
11 — 20	1800
21 — 30	2700
31 — 40	3600
41 — 50	4500

10. W rozdziale II „Bilety peronowe”, cena biletu peronowego na wstęp jednorazowy 100 mk., przewidziana ustępem 2 (1), zmienia się na 200 mk., a cena miesięcznego biletu peronowego 3000 mk., przewidziana ust. 2 (2), zmienia się na 6000 mk.

11. W rozdziale III „Przewóz psów”, w punkcie 2 opłata 10 mk. za przechowanie zmienia się na 20 marek za sztukę i każdą rozpoczętą godzinę.

12. W rozdziale IV „Przewóz bagażu”:

A. Punkt 1-szy otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Opłaty jednostkowe za przewóz bagażu wynoszą od każdych zaczątych 10 kg. i od każdego kilometra:

- a) w pociągach osobowych i mieszanych za kilometr — od 1 do 200 — 3,00 mk., za kilometry od 201 do 300 — 2,4 mk., doliczane do opłaty 600 mk., przypadającej za pierwsze 200 km., za kilometry dalsze 1,80, doliczane do opłaty 840 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.;
- b) w pociągach pośpiesznych — o 50% więcej od opłat, podanych w punkcie a);
- c) w pociągach luksusowych (expresowych) — o 50% więcej od opłat, przewidzianych dla pociągów pośpiesznych (punkt b)”.

B. Punkt 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„4. Najniższa należność za przewóz bagażu pociągiem pośpiesznym lub luksusowym (expresowym) równa się opłacie za 100 km., t. j. wynosi w pociągach pośpiesznych 450 mk. a w luksusowych (expresowych) 675 mk., za każde 10 kg.”.

C. W punkcie 6 opłata 60 mk. za przechowanie bagażu zmienia się na 120 mk. od sztuki za każdą zaczątą dobę.

D. W punkcie 7 opłaty za przewóz bagażu, zawarte w załączniku IV do rozporządzenia z 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 333) podwaja się.

13. W rozdziale V (Przewóz przesyłek nadzwyczajnych):

A. Punkt 1-szy otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Opłaty jednostkowe za przewóz przesyłek nadzwyczajnych wynoszą od każdych zaczątych 10 kg. i od każdego kilometra:

- a) w pociągach osobowych i mieszanych za kilometr od 1 do 200 — 6 mk., za kilometry od 201 do 300 — 4,80 mk., doliczane do opłaty 1200 mk., przypadającej za pierwsze 200 km., za kilometry dalsze — 3,60 mk., doliczane do opłaty 1680 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.;

- b) w pociągach pośpiesznych — o 50% więcej od opłat, podanych w punkcie a);
 c) w pociągach luksusowych — o 50% więcej od opłat, przewidzianych dla pociągów pośpiesznych (punkt b)".

B. Punkt 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„4. Najniższa należność za przewóz przesyłki nadzwyczajnej w pociągach pośpiesznych lub ekspresowych równa się opłacie za 100 km., t. j. wynosi 900 mk. w pociągach pośpiesznych i 1350 mk. w ekspresowych od każdego zaczętych 10 kg.”

C. W punkcie 6 opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych, zawarte w załączniku V do rozporządzenia z 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 333), podwaja się.

14. W rozdziale VI „Przewóz czasopism, broszur i książek”.

A. Punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. Opłata za przewóz powinna być uiszczona przy nadaniu; wynosi ona od każdego zaczętych 10 kg. i 1 km.: za kilometry od 1 do 200—2.20 mk., za kilometry od 201 do 300—1.80 mk., doliczane do opłaty 440 mk., przypadającej za pierwsze 200 km., za kilometry dalsze — 1.40 mk., doliczane do opłaty 620 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.; opłaty oblicza się strefami po 10 km., licząc za pełne strefy. Przypadającą do pobrania należność zaokrągla się do najbliższych pełnych marek wzwyż. Obliczone na zasadach powyższych opłaty podane są pod punktem 8”.

B. W punkcie 8 opłaty za przewóz czasopism, broszur i książek, zawarte w załączniku VI do rozporządzenia z 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 333), podwaja się.

15. W rozdziale VII „Pociągi nadzwyczajne, wagony osobowe, dla chorych i bagażowe” wszystkie opłaty podwyższa się o 400% w stosunku do opłat, obowiązujących przed 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 97, poz. 708).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 roku.

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

840.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 9 września 1922 r.

w przedmiocie zmiany cen w taksie aptekarskiej na obszarze górnośląskim województwa śląskiego.

Na mocy §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Jeżeli ceny rynkowe artykułów objętych obowiązującą taksą aptekarską zwiększą się o tyle, że przy sprzedaży ich podług cen oznaczonych w taksie, zysk na sprzedawanym materiale czy to w odrębnej sprzedaży, czy użytym do przygotowania lekarstwa według recepty nie będzie osiągał 40%, to za zgodą Wojewody, apteki mogą za wydawane leki pobierać ceny ustalone podług następujących norm: cenę sprzedażną kilograma leku ustala się przez doliczenie 40% do ceny zakupu; dla ustalenia ceny hektograma, uzyskaną w powyższy sposób cenę kilograma dzieli się przez 8, dla ustalenia ceny dekagrama uzyskaną w powyższy sposób cenę hektograma dzieli się przez 8, dla ustalenia ceny grama, uzyskaną w powyższy sposób cenę dekagrama dzieli się przez 8, dla ustalenia ceny centigrama uzyskaną w powyższy sposób cenę grama dzieli się przez 10, dla uzyskania ceny centigrama uzyskaną w powyższy sposób cenę decygrama dzieli się przez 10.

Za ceny zakupu mogą uchodzić jedynie przeciętne ceny, wynikające z faktur lub cenników 3 hurtowych składów materiałów aptecznych.

Ceny ustalone w powyższy sposób apteki mogą pobierać tylko do czasu ogłoszenia przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego w Dzienniku Ustaw taksy aptekarskiej, lub dodatku do niej.

W powyższy sposób winny być ustalone i ceny sprzedażne artykułów nieobjętych taksą aptekarską.

§ 2. Jeżeli wynagrodzenie personelu fachowego, zatrudnionego w aptekach zostanie zwiększone, w rozmiarach istotnej potrzeby, o tyle, że opłata pobierana, na zasadzie obowiązującej taksy, za prace związane z przygotowaniem i wydaniem lekarstw za receptami (taksa laborum) nie będzie pokrywała $\frac{3}{4}$ wydatków na utrzymanie tego personelu, to za zgodą Wojewody apteki mogą pobierać proporcjonalnie zwiększoną opłatę, nie przekraczającą $\frac{3}{4}$ wydatków ponoszonych na utrzymanie tego personelu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i jednocześnie tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy, w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem.

Minister Zdrowia Publicznego: w z. *Bujalski*

841.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 7 października 1922 r.

w przedmiocie zmiany opłat za urzędowe świadectwa zdrowia.

Na mocy art. 2 p. 24 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp drugi art. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia (Dz. U. R. P. № 58 poz. 365) w brzmieniu ustalonym